

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvr gensis

Continens Primordia Christianæ Religionis Per Boiariam Et Loca quædam vicina; Catalogum videlicet & ordinariam successionem Archiepiscoporum Salisburgensium, & Coëpiscoporum, Frisingensium, Ratisponensium, Patauiensium, ac Brixinensium

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Notae ad Casparis Bruschi j libros II. de Laureaco veteri, & de Patauio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13553

Nota ad Caspari Bruschij libros II. de Laureaco veteri,
& de Patavio.

Edidit Caspar Bruschius Egranus duos libros de Laureaco veteri, & de Patavio: in quibus nonnulla reperiuntur animaduersione digna, qua hic subijcere opera censui.

Lib. I. pag. 1. Patania itaque, sive Patavium, ciuitas ampla & praclara est in infima inferioris Bauariae parte ad Austriae initium.] Imò in ipsa Vindelicia sita est Patavia; sicut vice versa Boiodurum Norici est: Oeno Norici & Vindeliciae limite inter Pataviam & Boiodurum fluente. Norici autem, sive Bauariae fines quam latè patentes olim fuerint quis est qui nesciat? Bauariae Duces Ottilo & Thasilo filius eius, de suo largiti sunt Laureacensi Ecclesiae ab Hunnis miserè afflictæ, sedem tutam Pataviam, non de alieno. Et Fridericus quidem I. Imp. vulgò dictus Barbarossa, primus extitit qui Bauariae fines Anasum usque, quo loco olim Laureacum extitisse constat, restrinxit. Ingrati omninò sunt, & iniqui qui Pataviam alijs quam Boiariae Principibus acceptoferunt; nec quàm perperam agant, ignorare possunt.

Pag. 10. tertius fluuus in Bohemico nemore natus, ab Ilicibus forte Ilicius &c.] Immemor sui Bruschius * alibi fluuolum Bohemicum vocat. Sed non rectè. Illius enim extrà Bohemiam apud Nariscos, cù Bohemia saltum, quæ & Hercinia flua ap- pellari consuevit, featuriens, à Septentrione directè meridiem petens, Passauij Danubio se coniungit nec vsquam Bohemiam contingit. * lib. 2. p. 125. Appian. in Topograph.

Pag. 11. Oenum fluuium amenissimum lympidissimumque, qui Noricos à Rhetis separat & Austrios à Bauarijs] quod est falsissimum, & à nullo vnquam auctore probato traditum.

Pag. 12. oppidum Oenanum.] quod ipsum est Boiodurum, Boiorum nempe traiectus in Vindeliciam monumentum, quæ & Noricum. Malè confunduntur Boiodurum, hodie Instatt, & Patavium, vulgò Passaw, antiquè Bataua castra, & absolute Patavua.

Pag. 23. Ciuitas Pataviensis tota antiquitas &c.] Latissima significatione, & valde improprie, ne dicam inepte hic accipitur verb. Colonia. Batauis oppidum à cohorte noua Bataurorum praesidio illic collocata nomen accepisse, optime docet Eugippij Scholiastes, ad cap. XIX. quantum verò distat inter Coloniam & oppidum?

Pag. 29.] ubi hac legantur, & quibus tradita auctoribus, non immerito ex Bruschio quis requirat.

Pag. 31. à Maximo quodam impio pratore seu militum tribuno, apud Sisciam &c. captus, &c.] Vide supr. in addit pag. 336.

Pag. 32. legimus in vita S. Senerini.] de hoc dictum fuit suprà in addit.

Pag. 49. Norici enim & Boij, qui patrijs sedibus olim partim sub Iulio & Octauiano pulsè, partim vero sub maximis Imperatorum persecutionibus in Christianos exercitis ac usurpatis solum vertere coacti diutissimè iam exularant &c.] Si hac sic gesta reuera fuerunt: & si Norici Boijque hanc ob causam solum vertere coacti; quomodo consistere queant illa quæ Bruschius infra pag. 51. de fulminante in Norico Theodone narrat, & quæ alijs nugantur, equidem non video.

Pag. 52. Obdormiuit in Christo (Erchenfridus) anno ab eiusdem natali 624. &c.

Pag. 53. Othocarus Erchenfrido in Pataviens. urbis & Ecclesiae gubernatione successit eod. anno 624.] &c.

pag. 54. Philo Romanus, Laureacensis Ecclesie &c. presidere capit anno Christianorū 612. &c. Obijt Archiepiscopus Philo anno salutis 659. &c.

pag. 55. Bruno annum Christi circiter 634. à Papa Honorio I. Pataviensis Episcopus designatus &c.] Mira tam temporum, tum Episcoporum confusio, ad hæc vide supra allatâ pag. 339. 340.

pag. 58. Legimus eidem pallium iterum ademptum esse, &c. quod honorantias &c. Romam mittere nollet &c.] magno sunt apud Bruschiū loco fabulæ: & leuissimam quamq. occasionem arripit perquam auide, Romæ & Rom. Pontifici obloquendi: sed iam tum in Lutheri hæresin Cereris Bachij, mancipiam Bruschiū totus propendebat.

pag. 59. Iussus est ab Vdilone Hugoberti filio cum symmystis suis &c.] Translatam Laureacensem metropolitanam sedem Pataviū audio, tanquam in locum tutiorem, ac iam tum egregie florentem ciuitatem. Sic Patauina vrbs (verbis Bruschi) ed libentius vtor, vt veritas rei gesta magis clarescat) Laureacensium Archiepiscoporum lecta & confirmata est sedes ac domicilium &c. Sed quosnam ante hanc translationem sedis metropolitana Episcopos habuerit Patauia, non simul etiam Archiepiscopos Laureacenses, scire opus est, laborque. Intercessisse annos aliquot, donec S. Stephani Protomartyris templum conderetur; donec omnia consecrata darentur, quæ ex mente erant & animo Odilonis Ducis, & qui huic collaborabant, non inficior. Verum aliud est, nouum erigere Episcopatum; & tale quid Patauia factum fuisse, neque ex S. Seuerini historia, neque ex aliis historicis constat: & aliud rursum, Episcopalem sedem ex vno loco transferre in aliū, in quo tum quoque sedes Episcopalis erat: quod ipsum in Pataviâ locum non inuenit. Siquidem, vt alibi dictum, priusquam Laureaco metropolica sedes eò transferretur, nullus Patauia fuit Episcopatus, Episcopus nullus

Eneipio

Ead pag. 59. ipsi appellati sunt Pontifices Patavienses, & Archimyste Laureacenses, vt legitur in Arnulphi & Othonis Imp. diplomatibus, &c.] Neque Arnulphus Cesar, nec Otto Imp. hoc dicunt in suis diplomatis, supra

relatis, quod Bruschiū hoc loco & deinceps alibi ex suo cerebro mutuatum profert.

pag. 60. Sed paulo post Episcopis iterum donata est, &c.] sic nimirum quod ante annos CL. & ultra gestum est, paulo post gestum fuisse dicemus?

pag. 70. Leguntur in peructeri Chronico talia de Arnone hoc, etsi nimium barbara, tamen rei veritatem pulchrè elucidantia verba: Arno Iuuuensis per trussas ac buffas (in margine durch list betrug vnd buheren) à Leone Papa cacato Pallium Pataviensibus, sibi surripuit &c.] Cacatus Bacho Bruschiū tempora discriminare, & quo quiduis anno gestum fuisset, cernere claris oculis non potuit. Arno Iuuuensis Episcopus, primus Successor sui Hadriani Pont. necessarij, ac nonnulli alij, in â agitati, quod acta Hadriani nonnulla Leo rescindere moliretur; eum subsequenti proximo anno, certa die scelerato consilio suo exequendo destinata, Pontificem ex vetere Ecclesia instituto, Solemnem Cleri, populique cum supplicatione pompam ducturum corripuerunt, & in terram abiectum, sacris vestibus exuerunt, atque oculos elidere, & linguam præcidere contenderunt. Traiectum inde ad proximam adem Stephani & Sylvestri, & ante altare constitutum, diris vulneribus affecere, ac mox sanguine madentem, ac semianimem, in Monasterium S. Erasmi arcta custodie tradidere. Ibi insigni Dei beneficio aspectus & sermo, quibus eo usq. caruerat, restitutus est. Sic res hæc gesta est, & Leo Pont. Max. neque cum Arnorem Iuuuensem appellaret Archiepiscopum luminibus priuatus fuit; neq. etiam post scelus ab aduersarijs in eum perpetratum; restitutus nempe paulo post passum scelus diuino miraculo & oculis & lingua sanctissimo Antistiti. Quis verò non credat Bruschiū, cum isthac inconsiderato calamo scriberet, mero lippientem, si non totum cacum fuisse?

Vid. Mart. Veller. Boic. car. V. L. ad liburgen. Archiepiscopus vocatur à Leone Pontifice, cuius capiti insidias struentes predecessoris sui Hadriani Pont. necessarij, ac nonnulli alij, in â agitati, quod acta Hadriani nonnulla Leo rescindere moliretur; eum subsequenti proximo anno, certa die scelerato consilio suo exequendo destinata, Pontificem ex vetere Ecclesia instituto, Solemnem Cleri, populique cum supplicatione pompam ducturum corripuerunt, & in terram abiectum, sacris vestibus exuerunt, atque oculos elidere, & linguam præcidere contenderunt. Traiectum inde ad proximam adem Stephani & Sylvestri, & ante altare constitutum, diris vulneribus affecere, ac mox sanguine madentem, ac semianimem, in Monasterium S. Erasmi arcta custodie tradidere. Ibi insigni Dei beneficio aspectus & sermo, quibus eo usq. caruerat, restitutus est. Sic res hæc gesta est, & Leo Pont. Max. neque cum Arnorem Iuuuensem appellaret Archiepiscopum luminibus priuatus fuit; neq. etiam post scelus ab aduersarijs in eum perpetratum; restitutus nempe paulo post passum scelus diuino miraculo & oculis & lingua sanctissimo Antistiti. Quis verò non credat Bruschiū, cum isthac inconsiderato calamo scriberet, mero lippientem, si non totum cacum fuisse?

Sigon. de reg. Ital. IV. pag. 96.

pag. 79. Vrolphum enim, &c.] De Vrolpho vide supr. pag. 345. & seqq.

Pag.

Pag. 94. Arnoldus tamen Bauarorum quidam regulus &c.] Certiora lector reperiet in historia Boica, cuius se nimis ignarum, cum alibi saepius tum hic imprimis Bruschius prodicit: & se verum dicere liceat; se vsquam alibi, heic maxime fabulatorem agit.

Item pag.
99. 100.
114.

Lib. II.

Pag. 121. conuolârunt enim hoc tempore Laureacenses & Saliburgenses in vnum, & prevaluerunt technæ ac doli, aperta ingenuitati &c.] Sic nimirum Bruschio & sui similibus, quod auctore summo magistratu fit, technis fit, ac doliis apertis.

Pag. 125. Henricus Imp. Sanctus &c. Pataviensi Ecclesie abstuliste legitur Comitatum ab Illicensi fluuiolo (oblitus sui Bruschius fluuium alibi vocat nauigabilem) Bobemie (& hoc falsum esse, supra ostendimus) ad Regum amnem vsq; &c.] Reclamant Diplomata Henrici II. Sanctitas illius, nullius alterius patroni indiga, impactam calumniam refutat: deniq; nullus probatus auctor mentionem facit huius facti; neq; ex aduersariis ullus, præter Bruschiium talia hæcenus effutit.

Pag. 127. Canonicis S. Augustini (quos à Patris sui institutis plurimum auios, & ineptissimo, & falsissimo pleonasmò Regulares vocant, &c.] Gratia Bruschio; qui antesignanum & ωσωνιτην Lutherum, omnesq; huius sectatores Apostatatas Monachos cuiuscunque religionis sue ordinis, tam verè & eleganter viuis suis depingit coloribus. Huius generis pag. 135 & alibi plura reperiuntur.

Altmannus Saxo aut ferè W estphalus &c.] risu dignus Bruschius.

Pag. 137. Paulo post, ipsa nimirum S. Stephani die &c.] egregium Bruschius concubinariorum Sacerdotum aduocatum se præbet: quales clientes talis patronus: dignumq; labro operculum.

Pag. 140. Electus ita qua est &c.] contra hanc mendacem Bruschiij narrationem videt Paulum Bernriedensem, ωωωωωωωω & veracissimum auctorem, in vita Gregorij VII

Pag. 185. Insurrexerunt circa hæc tempora &c.] & pag. seq. Fridericus Austriae provincias suas magnanimiter tutatus est &c.] Polypus est Bruschius; cui nec bona mens est, nec animus bonus. Quis fidat hereticos?

Pag. 187. Erat verò inter Pontificum Romanorum coniuratos iam etiam Otho, eius nominis quartus, Bauarorum Dux &c.] De Othone Boiorum Duce, nonnullis historiarum fabulosis compilatoribus, atq; in heis Abrahamo Bzouio, fato nescio quo tantopere inuiso, veteriora cognoscat lector ab heis, qui historiam Boicam ex professo tractant.

Plura passim occurrunt id genus alia, quæ attentus lector facile animaduertet.

... de ...

Lib. II

... de ...

